

Nočni psalm.

Zvezde hité črez visoko polnoč
tihe, zlate;
škoda zate,
duh; kam blodiš obupujoč?

Ptič prešumel je plaho gaj
do družice;
tam cvetlice —
vonj in šepet je obkrožil ves kraj.

Pošlji še enkrat k zvezdam oko:
svetla cesta
v daljna mesta,
duš tam hrepenenja pojo.

Slušaj navzdol: rodovi dreves,
od obzorja
daljna morja
zlagajo himno nižin do nebes.
Kakor iz skoljke motnjava glasov,
dih skrivnosti:
ni radosti,
ni bolečine, a polno je snov.

Sredi vsega razprostri peroti
kot dve zarji
in v viharji
harpa boš, ki jo prebira Gospod.

Oton Zupančič.